

slední době bylo v centrálních řídicích orgánech vypracováno 27 prognóz rozvoje do roku 2000, které zahrnují více než 100 dílčích prognóz, 12 prognóz je výrazně sociálního charakteru.

O československé koncepci zdokonalování plánovitého řízení sociálního rozvoje informoval M. Nebeský.

Pracovníci polské plánovací komise se zabývali především metodickými otázkami; referát *Metodologické problémy prognózování a plánování* přednesl J. Regulski a referát *Otázky a problémy přeměn role sociálně ekonomického plánování* přednesl Z. Žekoński. Prof. K. Doktor se zabýval otázkami *prognózování rozvoje a sociálním plánováním v podnicích*. Označil je za nový nástroj, který má sloužit potřebám sociálního a společenského rozvoje. Zajímavý doklad k otázkám komplexního plánování a systému získávání aktuální sociologické informace přednesl Z. Sufin. Ke zdokonalení plánovitého řízení je budován systém modelů cílů zachycující vzájemné vazby v jejich dynamice. Jde o složitý hierarchický model společenského rozvoje definovaný 4 úrovněmi a 24 dílčími cíli. Jeho počítačová interpretace na bázi modelu forresterovského typu dovolí získat variantní výsledky změnou jednotlivých parametrů. Ve vazbě na výsledky dotazníkových výzkumů v síti respondentů z jednotlivých oblastí i velkých průmyslových závodů lze předpokládat, že vznikne velmi progresivní a účelný prvek, umožňující výrazně zdokonalit plánování společenského rozvoje. K tomu je velmi účelně využívána přenosová a výpočetní technika.

Velmi zajímavé příspěvky a podnětná diskuse prokázaly další sblížení názorů, ukázaly, že se všude prosazuje postupný přechod od užšího k širšímu pojetí sociálního plánování a prognózování, přičemž teorie je spíše stimulována potřebami praxe než naopak. Nedostatky teorie v plánovací praxi i při realizaci plánů objektivně podporují úzce ekonomický přístup, zkracování časových horizontů přijímaných opatření, čímž se dále prohlubují nedostatky plánu. Ukazuje se, že vytvoření jednotného systému ukazatelů, sociálních norem a normativů uceleného systému prognostiky se dnes stává společensky velmi důležitou úlohou a podporuje myšlenku vytváření sociálního metaplánu a metaprognózy jak v národním, tak v mezinárodním měřítku.

Vladimír Pernica

Pokyny pro autory příspěvků do Sociologického časopisu

V zájmu usnadnění a urychlení spolupráce mezi autory, redakcí a tiskárnou je třeba, aby autoři dodržovali dále uvedené pokyny, které vycházejí z norem ČSN 88 0220 Úprava rukopisů, ČSN 01 0197 Bibliografické citace, ČSN 01 1001 Matematické značky, značky.

Všeobecné požadavky na rukopis

Optimální rozsah příspěvků pro Sociologický časopis je následující:

Stati a metodologické příspěvky	25 stran strojopisu
Recenze	6 stran strojopisu
Zprávy a informace	6 stran strojopisu
Anotace	2–3 strany strojopisu

S každou statí, i metodologickou, je třeba dodat *résumé* v rozsahu 1–3 stránky. V jeho záhlaví musí být uvedeno jméno autora a název příspěvku, k němuž se vztahuje.

Úprava příspěvků

Redakce vyžaduje čistý strojopis (normálního typu, ne perličkou) na volných listech bílého kancelářského papíru formátu A4 (originál se dvěma kopiemi). V celém textu je třeba dodržovat řádkování „2“ a psát jen po jedné straně papíru.

Pod nadpisem statí vpravo je uvedeno plné jméno autora a jeho pracoviště. U ostatních příspěvků stačí plné jméno autora na poslední stránce pod textem.

Odkazy na *poznámky* jsou značeny arabskými číslicemi červeně zakroužkovanými a číslovány průběžně od začátku rukopisu. Text poznámek v číselném pořadí je zařazen na zvláštním listě za statí. Pokud se odkazuje pouze na literaturu, používá se místo poznámky bibliografický odkaz – příjmení autora, není-li autor uveden, první slovo názvu práce, rok vydání a číslo příslušné stránky, vše v hranaté závorce za citací.

Abecedně seřazený seznam *literatury* (příjmení a zkratka křestního jména autora, název díla, domicil, nakladatelství a rok vydání – vždy poslední vydání) je zařazen za textem. Názvy děl cizích autorů jsou uvedeny v originále. Je-li dílo přeloženo do češtiny, je třeba citovat poslední české vydání. Práce Marxe, Engelse nebo Lenina musí být citovány pouze ze Spisů.

Příklady:

Odkazy v textu na literaturu:

[Ślomczyński, Wesolowski 1973: 235]; [Československo 1958: 28].

Úplný bibliografický údaj:

Ślomczyński, K. – Wesolowski, W.: *Structura i ruchliwość społeczna*. Wrocław, Ossolineum 1973.

Ceskoslovensko mezi IX. a XI. sjezdem KSČ, Praha, SNPL 1958.

Tabulky a obrázky jsou rovněž zařazeny na zvláštní listy, v textu je odkaz a vyznačení, kam mají být umístěny při lámání v tiskárně. Jsou číslovány průběžně a opatřeny vhodným stručným nadpisem.

Příklad:

Tabulka 1. Mobilitní charakteristiky v některých socialistických a kapitalistických zemích (v ‰)

Matematické texty je třeba psát přehledně a s maximální přesností. Značky všech veličin, obecná čísla a konstanty se tisknou kurzívou. Je proto třeba je podtrhnout vlnovkou (ne ve vzorcích). Obyčejným písmem (antikvou) se tisknou značky rozměrových jednotek (m, kg), značky funkcí (log, sin), značky pro tematické úkoly (lim, d) a značky chemické. Řecká písmena musí být podtržena červeně.

Celý text je třeba stránkovat průběžně a přehledně členit. Nadpisy se nepodtrhávají, pod nadpisem není odstavec. Místa, která je třeba graficky odlišit (zvýraznit) jsou podtržena vlnovkou (budou vysazena kurzívou).

V textu musí být respektována jednotnost časů („Marx analyzuje... uvádí...“, nikoli „Marx analyzuje... uvedl...“). Dále je třeba přesně uvádět jména osob, míst, zejména cizích, data a citáty. Zkratky (i v tabulkách), které nejsou obecně známé, je nutno vypisovat, číslovky v textu psát pokud možno slovy.

V recenzích je pod názvem (jméno autora a název publikace) uvedeno také místo vydání, nakladatelství a rok vydání a počet stran.

Autorské korektury

Rukopis upravený pro sazbu považuje redakce za konečnou verzi práce autora — změny textu nebo doplňky při korekturách *nejsou přípustné*. Je možno opravovat pouze chyby vzniklé při sazbě. Provedené korektury musí být označeny „Impri-matur“, datem a podpisem autora.

Je vhodné, aby při odevzdání příspěvků autoři sdělili redakci plnou adresu bydliště a zaměstnavatele.

Neuveřejněné příspěvky vrací redakce jen na požádání.

Redakce Sociologického časopisu

Z obsahu č. 2/1981 časopisu

SOCIOLOGIČESKI PROBLEMI,

vydáváného Bulharskou akademií věd v Sofii

T. Živkov o Dubnovém plénu CK BKS (1956) — úryvky z jeho projevu; N. Jachiel: Sociologická měření dubnové linie; M. Semov: O některých momentech dubnového politického přístupu strany; N. Nikolov: Dubnový přístup k osobnosti; M. Draganov: O aplikaci vědeckého přístupu v ideologické praxi strany: ze zkušenosti městské stranické organizace hlavního města; Provolání k bulharskému národu při příležitosti 1300 let bulharského státu; A. Polikarov: Intelektualizace, tvořivost a vzdělání; S. Kamenov: K vymezení pojmu spolehlivost v teorii empirického sociologického výzkumu; B. Čakalov — D. Dimitrov: Komplexní interview — specifická metoda sběru údajů v empirických sociologických výzkumech malých etnických skupin; S. Nikolov: Teorie „skupinové politiky“ v americké politologii; K. Kojev: Teorie sociálního chování neboji problém subjektivního hlediska v sociologii.

Z obsahu č. 2/1981 časopisu

OBŠČESTVĚNNYJE NAUKI,

vydáváného Akademií věd SSSR v Moskvě

N. Fedorenko: Společenská užitečnost v systému ekonomické kategorie socialismu; G. Glezerman — V. Stoljarov — V. Kozlovskij: Role dialektických protikladů v rozvoji socialismu; S. Chromov: Ideově výchovné funkce historické vědy; I. Bestužev-Lada: Obsah a struktura kategorie „způsob života“; G. Batygin: Konceptuální model způsobu života a systém ukazatelů; P. Alapiev: Specifické zákonitosti rozvoje světového socialistického hospodářství; V. Kašin: Kritika buržoazních koncepcí světového socialistického hospodářství; D. Gvišiani: Materialistická dialektika — filozofický základ systémového výzkumu; V. Sadovskij: Systémový výzkum a „systémová filozofie“ (zkušenost kritické analýzy).